

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ YAŞIYOR,
SAVAŞIYOR

FAŞİZMİ YENECEĞİZ

"12 EYLÜL 1980, TÜRKİYE SAATİYLE SABAHIN 7'1... YILLARDAN BERİ FAŞİST GÖÇLERİN YOROT-
TOKLERİ SİSTEMLİ PROVOKASYONLARLA ZEMİNİ VE BAHANESİ HAZIRLANAN ASKERİ DARBE GERÇEKLEŞTİ-
RİLMİŞ, 45 MİLYONLUK TÜRKİYE YENİDEN KARANLIĞINA GÖMÜLMÜSTÜR. PARLAMENTO
NATO PLANLARI ÇERÇEVESİNDE VE PENTAGON'UN BİLGİSİ DAHİLİNDE UYGULANMISTIR. DARBE,
BAŞTA OLMAK ÜZERE TOM SIYASAL PARTİLER, İLERİCİ SENDİKALAR VE DEMOKRATİK ÖRGÜTLER KAPA-
TILMISTIR. TUTUKLAMALAR KISA SÖREDE KİTLESEL BOYUTLARA ULAŞMIŞ, ÖLKE 777 BİN KİLOMETREKA-
RELİK BİR HAPİSHANEYE DÖNÜŞTÜRÜLMÜSTÜR. TÜRKİYE İLE SU ANDA TOM BAĞLANTI KESİKTİR. RAYDO-
LARDA YAYINLANAN MİLLİ GÜVENLİK KONSEYİ BİLDİRİLERİ, TOM SİLAHLI KUVVETLER MENSUPLARINI
İNSAN AVINA ÇAĞIRMAKTADIR. BU, ÖLKEMİZDEKİ FAŞİST TIRMANIŞIN SON BASAMAĞIDIR..."

BEHİCE BORAN'A

ÖZGÜRLÜK

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK-
AVRUPA KOMİTESİ'NİN 11
EKİM 1980 TARİHİNDE YA-
YINLADIĞI BİLDİRİDİR:

12 Eylül darbesi de, tıp-
kı tüm faşist darbeler gi-
bi, öncelikle işçi sınıfı-
nın siyasal ve sendikalar ha-
reketini, onun yöneticile-
rini hedef aldı.

Önde gelen boy hedefi,
tıpkı 12 Mart darbesinde
olduğu gibi, yine Türkiye
İşçi Partisi ve onun genel
başkanı Behice Boran oldu.

Darbe sabahı faşizmin
kolluk kuvvetleri TIP Genel
Merkezi'ni ve Türkiye'deki
tüm parti lokallerini basıp
tabelalarını indirirken,
bir kol da, 70 yıllık yaşa-
mını Türkiye işçi sınıfının
mücadelesine adanmış bulunan
Genel Başkan Behice Boran'ı
ev hapsine aldı.

Koroner yetmezliğinden
rahatsız bulunduğu halde,
Behice Boran'ın dış dünyay-
la ilişkisi kesildi.

Bu ağır koşullar altında
gerekli tıbbi bakımdan yok-
sun bırakılan Behice Boran'
ın rahatsızlığı giderek da-
ha da ağırlaştı ve faşist
cunta, 10 Ekim 1980 günü
kendisinin hastaneye yatı-
rılmasını kabul etmek zor-
unda kaldı.

Ancak, Boran'ın gözaltı
durumu hastanede de sürü-
yor...

Türkiye'nin bugünkü du-
ruma gelmesinin başlıca so-
rumularından Demirel bile,
ileride parlamenter bir fa-
şizm kurma hesaplarıyla ser-
best bırakılırken, bağım-
sızlık, demokrasi, sosya-
lizm mücadelemizin yılmaz
önderi Behice Boran'ın, ya-
şamı tehlikeye atılarak,öz-
(Devamı 5. sayfada)

EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELCİLİĞE VE ŞOVENİZME
KARŞI

TEK CEPHE

sayı: 1 1 mark

DİB- AK YAYIN ORGANIDIR

Darbenin üzerinden geçen bir ay içindeki uygulamalar,
faşist askeri cuntanın gerçekten emperyalizmin ekonomik,
politik, ideolojik ve askeri saldırı planları çerçevesi-
nde davrandığını doğrulamıştır. Herseyden önce ulus-
lararası planda, NATO ve Pentagon'la bağlar pekiştiril-
rek, genel olarak dünya çapında soğuk savaş'ı tırmadır-
ma, özel olarak da Ortadoğu'da petrol kaynaklarını em-
peryalizmin kontrolunda tutma hesaplarına hizmet eden
bir dış politika izlenmektedir. Oluşturulmakta olan "As-
ker-sanayici kompleksi"yle, silahlanma hızlandırılmıştır.
Ekonomik planda ise, yıllardan beri IMF tarafından daya-
tılan ve Demirel Hükümeti'nin ünü 24 Ocak kararlarıyla
formüle edilen ekonomik program, uluslararası mali ser-
mayenin istediği biçimde uygulamaya geçirilmiştir.

Bu planların uygu-
lanmasına karşı dire-
necek tüm demokratik
ve barışsever güçleri
ve özellikle de Türki-
ye işçi sınıfı hareketi-
ni ve Kürt ulusal
demokratik hareketini
ezmek için:

- Başta parlamento olmak üzere tüm siyasal partiler, sendikalar, meslek ve kitle örgütleri kapatılması,
- Kitleselel tutuklamalar, işkenceler ve idamlarla faşist terör ülkeye egemen kılınması,
- Grev, toplu sözleşme hakları ayaklar altına alınarak grevci işçilere süngü zoruyla işbaşı yaptırılması,
- Basın, radyo-televizyon, tüm sözlü ve yazılı haberleşmeler sansür altına alınması,
- Özellikle Türkiye Kürdistan'ı ile tüm ilişki kesilerek bu kesimde ulusal baskı ve terör yoğunlaştırılmış bulunmaktadır.

Bu koşullarda emperyalizme, faşizme, tekkelciliğe ve şovenezime karşı TEK CEPHE'nin oluşturulmuş güçlendirilmesi görevi ivedilik kazanmıştır.

Türkiye İşçi Partisi, bu cephenin en geniş demokratik güçlerin katılımıyla gerçekleştirilmesi için görev başındadır.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN DEMOKRASİ
GÜÇLERİNİN TEK CEPHESİ!

İŞTE SİYASAL İSTİKRAR!

Cunta şefi general Evren, dört kuvvet komutanı ve NATO'nun kilit adamı Haydar Saltık (en sağda), NATO'nun ve IMF'nin "istikrar planı"na kanla, hapisle, işkenceyle uyguluyorlar

İDAM, HAPİS, İŞKENCE

12 Eylül Cuntası dünya kamuoyuna kendisinin "faşist" olmadığını kanıtlamak için bin dereden su getirmekte, siyasal terörü önleyebilmek ve "siyasal istikrar"ı sağlayabilmek için ordunun müdahale etmesinden başka care kalmadığını ileri sürmektedir.

Son beş yıl içinde 5 bin'den fazla insanın siyasal şiddet olaylarında can verdiği ve özellikle son dönemde aylık kurban sayısının 500'ü aştığı dikkate alındığında bu sav birçok çevrelerde geçerli de sayılmıstır.

Oysa, Türkiye'de siyasal terör'ün, tamamen uluslararası mali sermayenin çıkar hesapları çerçevesinde ülkede faşist aske-

ri diktatörlük kurmak üzere, bizzat ordu genelkurmayındaki Kontr-gerilla ürgütü tarafından planlandığı, tesvik edildiği ve tırmandırıldığı yeterince kanıtlanmıştır. Kontr-gerilla, bu amacı gerçekleştirmek için, başta Türkeş'in MHP'si ve komandoları olmak üzere tüm faşist eğilimli kuruluş ve kişileri alabildiğine kullanmıştır.

Darbe için gerekli ortam hazırlandıktan sonra provokatörlerin ve profesyonel canilerin bir kısmı, ileride gerektiğinde tekrar kullanılmak üzere kızığa çekilmiş, çok afişe olan Türkeş ve benzerleri ise, dünya kamuoyunda cunta'nın faşist olmadığı izle-

(Devamı 3. sayfada)

BU BİR FAŞİST ASKERİ DARBEDİR!

Demokrasi için Birlik-Avrupa Komitesi'nin 12 Eylül 1980 darbesinden hemen sonra dünya kamuoyuna yayınladığı duyuruda da belirtildiği gibi, "Yıllardan beri faşist güçlerin yürüttükleri sistemli provokasyonlarla zemini ve bahanesi hazırlanan askeri darbe gerçekleştirilmiştir... Bu, ülkemizdeki faşist tırmanışın son basamağıdır."

"Milli Güvenlik Konseyi" adı altında darbeyi gerçekleştiren bes kişilik cuntanın daha ilk günden giriştiği uygulamalar, bu yargıyı doğrularak, darbenin açıkça faşist nitelik taşıdığını ve kurulan diktatörlüğün ise faşist askeri bir diktatörlük olduğunu göstermiştir.

Ne var ki, tıpkı 12 Mart diktasının ilk dönemlerinde olduğu gibi, bu kez de, "ilerici"likleri kendinden menkul kimi çevrelerden uluslararası sermayenin Türkiye'ye dayattığı bu faşist rejimi, "demokrasi'nin geleneksel savunucusu Türk Ordusu'nun zorunlu bir müdahalesi" biçiminde nitelene eğilimleri kendisini tekrar göstermiş, hattâ anti-faşist güçlerin zamanında mücadele saflarına katılmalarını engelleyerek, onların sonu belirsiz bir bekleme sürecine girmeleri ve pasifize olmaları sonucunu doğurabilecek boyutlara ulaşmıştır.

Hattâ bilimsel sosyalist platformda yer alan bir hareket dahi, 12 Eylül darbesinin uluslararası bağlamını, sınıfsal niteliğini ve terör uygulamalarını ikinci plana iterek, cuntacı generaller arasındaki kişisel çelişkileri abartarak, bu noktadan hareket ederek 12 Eylül Darbesi'ni faşist bir darbe değil, "askersel darbe", kurulan rejimi de, faşist askersel dikta değil, sadece "askersel dikta rejimi" olarak göstermek, hattâ bu analizi kabul etmeyen diğer anti-faşist güçlerle eylembirliğine girmek yanlısına sürüklenmiştir.

12 Eylül Darbesi'ni sınıfsal açıdan yerli yerine oturtmak için, herseyden önce, Öçüncü Enternasyonal'in artık klasik hale gelmiş olan faşizm tanımlamasını göz önünde tutmak gerekir: Öçüncü Enternasyonal Yönetim Kurulu'nun Onüçüncü Oturumu'nda faşizm şu şekilde nitelenmişti: "Mali sermayenin en gerici, en sovenist ve en emperyalist unsurlarının açık terörist diktatörlüğü."

Şüphesiz ki, bu nitelimi esas alırken, yine Öçüncü Enternasyonal'in Yedinci Kongresi'nin öngördüğü gibi, "faşizmin özel niteliklerini ve tek tek ülkelerdeki faşist diktatörlüğün çeşitli evrelerdeki çeşitli biçimlerini de incelemek ve hesaba katmak gerekli"dir. Herhangi bir ülkede faşist diktatörlüğün ilk terör uygulamaları "kan banyosu" biçiminde olmasa da, hattâ kitlileri aldatmak için "tarafsız" yada "sınıflarüstü" bir görünümde ortaya çıksa da, sınıfsal bağlamı içinde o dikta, faşist bir öz taşıyor olmaktan kurtulamaz.

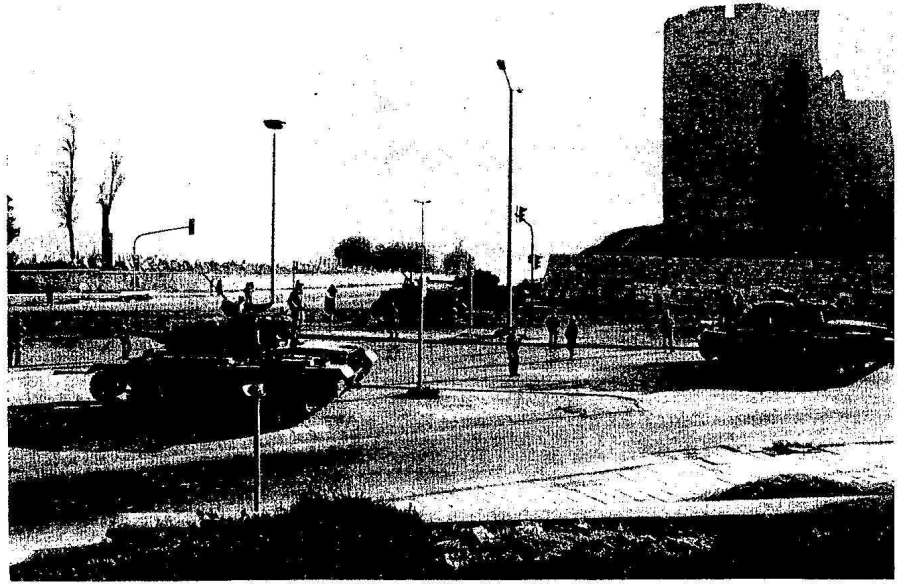
Kaldı ki, yine Enternasyonal'in 7. Kongresi, "faşizmin iktidara gelişinin bir burjuva hükümetini bir diğerinin olağan biçimde izlemesi değil, burjuvazinin sınıf egemenliğinin devlet biçimlerinden birinin -burjuva demokrasisi- yerini bir başka biçiminin -açık terörist diktatörlük- alması olduğunu" da vurgulamıştır.

Gerçekten de, bugüne değin, faşist askeri diktatörlüğe doğru tırmanışta burjuvazinin sınıf egemenliğinin biçimlerinden biri olan "burjuva demokrasisi" giderek daha da baskıcı bir uygulamayla rolünü oynamış ve 12 Eylül'ün koşullarını hazırlayarak o gün yerini açık faşist diktatörlüğe bırakmıştır.

Mali sermaye, Türkiye'de faşist diktatörlüğün ortamını bir yandan IMF'nin ekonomik dayatmalarıyla ve Washington'dan güdümlü Kontr-gerilla ve MHP gibi terör örgütlerinin provokasyonlarıyla hazırlarken, faşist darbeyi de yine Washington'dan güdümlü NATO'nun planları çerçevesinde ve NATO'nun emrindeki generaller aracılığıyla gerçekleştirmiştir.

Faşist Türkes ve kafadarlarının tutuklanmamasına gelince: Bu da cunta'nın faşist olmadığını kanıtlayacak bir unsur değildir. Çünkü, MHP, Türkiye'de faşist hareketin sadece bir kanadadır, provokasyon unsuru olarak kullanılmış bir kanadadır. Tıpkı Hitler'in artık gerek kalmadığına SA'ları temizlemesi gibi, Türkes de görevini yerine getirdikten sonra başka bir amaç için, "cuntanın faşizme karşı olduğu" imajını yaratmak için kullanılarak harcanmaktadır. Ama devlet aygıtına yerleşmiş faşistler hâlâ yerlerinde ve dikta koşullarında giderek daha da alan ve eleman kazanabileceklerdir.

Doğru teşhis için ille de bir Reichstag yangınına yada holocauste'ya mu beklemek gerek?

12 EYLÜL'ÜN EKONOMİK TEMELİ 24 OCAK'TA ATILDI

12 EYLÜL'DEN HEMEN SONRA BİR YANDAN NATO VE PENTAGON ÇEVRELERİ, KENDİ GÜVENİLİR ADAMLARI ORGGENERAL SALTIK'I KİLİT NOKTALARA YERLEŞTİRİRKEN, ÖTE YANDAN IMF VE ULUSLARARASI MALİ SERMAYE ÇEVRELERİ DE, DÜŞÜRÜLEN DEMİREL HÜKÜMETİ'NİN BAŞDANIŞMANI TURGUT ÖZAL'IN EKONOMİK VE MALİ KONULARDA KİLİT NOKTAYA GETİRİLMESİNİ DAYATMIŞLARDIR. NİTEKİM, DARBEDEN BİR GÜN SONRA, 13 EYLÜL 1980 TARİHLİ FINANCIAL TIMES GAZETESİ AYNE ŞUNLARI YAZMIŞTIR: "MERKEZLERİ WASHINGTON'DA BULUNAN İKİ KURULUŞ DA (IMF ve Dünya Bankası), DÜNKÜ DARBEDEN SONRA, TÜRKİYE İLE ANLAŞMALARININ GELECEĞİ AÇISINDAN HERHANGİ BİR TELAŞ GÖSTERMEMİŞLERDİR. GEREK IMF, GEREKSE DÜNYA BANKASI, BAŞBAKAN DEMİREL'İN DANIŞMANLARINDAN BAZILARIYLA VE ÖZELLİKLE TURGUT ÖZAL İLE YAKIN İLİŞKİLER İÇİNDE OLMUŞLARDIR. BU BAKIMINDAN, TURGUT ÖZAL'IN KADERİ, IMF VE DÜNYA BANKASI İLE TÜRKİYE ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN GELECEĞİ AÇISINDAN BELİRLEYİCİ OLACAKTIR."

Nitekim, Demirel Hükümeti silah zoruyla düşürüldüğü ve hükümetin başı "güvence altına" alındığı halde, bu hükümetin mali ve ekonomik işlerdeki başdanişmanı Turgut Özal derhal yeni yönetimin de başdanişmanlığı ile görevlendirilmiştir. Yeni hükümetin kuruluşuna kadar fiilen başbakanlık görevini sürdüren Özal, Emekli Amiral Uluşu'nun kukla hükümetinde başbakan yardımcılığına getirilmiştir.

Yeni pozisyonunu sağlama bağladıktan sonra Özal'ın yaptığı ilk iş, Washington'a uçarak patronlarına yeni gelişmeler hakkında bilgi vermek ve yeni talimatlar almak olmuştur.

Esasen 27 kişilik kukla hükümetin ağırlığını emekli generallerin yanı sıra Zeyyat Baykara ve Şahap Kocatoğlu gibi özel sektörün has adamları taşımaktadır.

Cunta Hükümeti'nin gerek programı, gerekse ilk uygulamaları da, IMF dayatmaları sonucunda Demirel Hükümeti'nin ilan ettiği 24 Ocak Kararları doğrultusunda olmuştur.

- Özel sektöre ağırlık verilerek yabancı sermayeye güvence sağlanması,

- Türk Lirası'nın Batı finans kurumlarının istemleri doğrultusunda sürekli devalüe edilmesi,

- İşçi ücretlerinin dondurulması veya hiç değilsiz ücret artışlarının sınırlı tutulması,

- Tüketimin sınırlandırılarak özel sektör yatırımlarına kaynak kaydırılması bu programın esasları oluşturmuştur.

Türkiye'deki darbe ve Belçika'nın NATO manevralarından birliğini çekmesi üzerine Belçika Komünist Partisi'nin organı Le Drapeau Rouge'da yayınlanan bir karikatür

PARABABALARI BUYURMUŞTU Kİ...

18.4.1979: Vehbi Koç güçlü hükümet çağrısında bulundu.

5.6.1979: Sabancı, "Durum çok kötü. Güçlü hükümetler çıkaracağız," dedi.

22.7.1979: Rahmi Koç, "Ulke yeni bir liderliğe susamışlık içindedir," dedi.

20.9.1979: TÜSİAD Genel Sekreteri Güngör Uras "Sendikaların bugünkü ekonomik ve politik güçleri karşısında uc-

retler düzenlenemez. Yeni yol gerekir, bunu devlet açacaktır" dedi.

7.10.1979: Selçuk Yaşar "kanunlar eskidi; seçim, ceza, iş, vergi kanunları değişmelidir," dedi.

11.11.1979: Hür Teşebbüs Konseyi, siyasi istikrar ve yeni ücret siyaseti istedi.

14.12.1979: Odalar Birliği ücretlere tavan konulmasını istedi.

NATO'NUN DARBESİ

DARBEDEN BİR GÜN SONRA YAYINLANAN, 13 EYLÜL 1980 TARİHLİ INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE GAZETESİ AYNE ŞÖYLE YAZIYORDU: "ASKERİ DARBELERİN ULUSLARARASI İSTİKRARIN SAĞLANMASINA KATKIDA BULUNDUĞU PEK GÖRÜLMEMİŞTİR. ANCAK TÜRKİYE BU KONUDA BİR İSTİSNA OLDUĞUNU GÖSTEREBİLİR. "VE BİR BAŞKA HABERİNDE DE ŞU BİLGİYİ VERİYORDU: "YENİ MİLLİ GÜVENLİK KONSEYİ'NİN GENEL SEKRETERİ OLARAK ATANAN VE KİLİT ADAMLARDAN BİRİ OLAN GENERAL HAYDAR SALTİK, NATO KOMUTANLIĞI'NIN BİRÇOK SEMİNERLERİNE VE DEĞERLENDİRME TOPLANTILARINA KATILMIŞ OLUP, NATO KAYNAKLARI TARAFINDAN 'AŞINA BİR TIP' OLARAK NİTELİNMEKTEDİR."

Bu "aşına tip" in kilit noktasında bulunduğu darbenin bir NATO Darbesi olduğunun en somut göstergesi, darbenin tam Türkiye'de NATO Anvil-Express 80 askeri manevralarının başladığı gün gerçekleştirilmiş olmasıdır.

Beş kişilik cuntanın üyelerinden Hava Kuvvetleri Komutanı General Tahsin Şahinkaya, Washington'da Pentagon generalleriyle yaptığı esrarengiz görüşmeleri tamamlayarak darbeden tam bir gün önce Türkiye'ye dönmüştür. Aynı gün, altı NATO üyesi ülkenin askerlerinden oluşan 3 bin kişilik mütefrik kuvvetleri Türkiye'dedir. Daha da önemlisi, Türkiye'de askeri bir darbenin yapıldığı daha Türkiye radyolarında cuntanın kendisi tarafından ilan edilmeden, ABD Dışişleri Bakanı Şi, Batı basın ajanslarına, Ankara'da bir askeri darbe yapıldığını duyumuştur.

Kaldı ki, faşist askeri cuntanın daha ilk bildirimlerinde ve bizzat General Evren'in konuşmalarında e-gemen olan unsurlardan biri NATO'ya ve Batı ittifakına bağlılığın sürdürüleceğinin ilanı olmuştur.

Darbeden Batı çevreleri öylesine memnun kalmışlardır ki, 13 Eylül 1980 tarihli Times Gazetesi: "Darbenin yapıldığı zamanı ve cuntanın açıklamaları, NATO güneydoğu kanadının bu hassas bölgedeki siyasal

kaos durumundan endişe duyan mütefriklerini son derece memnun etmiştir," diye yazmıştır.

NATO Darbesi'nin hazırlığını, Türkiye İşçi Partisi, daha 3 Şubat 1980'de yayınladığı TEK PARTİ-TEK CEPHE Belgesi'nde şöyle açıklamıştır:

"Emperyalizmin soğuk savaş politikasına yeniden dönme istekleri, NATO'nun güçlendirilmesi ve İsrail, Mısır, Suudi Arabistan ve Türkiye'yi kapsayacak yeni bir askeri paktın oluşturulması planları ve özellikle Ortadoğu'da zedelenen emperyalist etkinliğin korunup geliştirilmesi yönündeki adımlar, Türkiye'nin emperyalizmin eskiden beri önem verdiği askeri ve politik konumuna daha da büyük bir değer katmıştır.

"Son birkaç yıldır, özellikle son bir yıldır Amerikan, Federal Alman, İngiliz devlet adamları ve NATO generalleri birbirini ardısıra Türkiye'ye akın etmiştir. Emperyalist ülkelerin çeşitli diplomatik temsilcileri yoğun bir biçimde resmi ve resmi olmayan temaslar içindedirler. Buna karşılık, hükümet yetkililerinin, generallerin yurtdışı gezilerinin sıklıkla azalmış, gezilerinin sıklaşması elbette bir raslantı değildir. Büyük patronların karşılıklı gezileri, daha doğrudan ilişki imkanı olarak değerlendirilmiştir.

"Emperyalist güçler, başta ABD emperyalizmi, yurdumuzda kısıtlı bir burjuva demokrasisinin varlığına bile karşıdır. Emperyalist merkezler, Brezilya ve Güney Kore'yi Türkiye'ye örnek göstermekte, yatırım olanaklarını ve kârlarını artıracak, kredilerini güvence altına alacak, Ortadoğu'daki çıkarlarına sadakatla bekçilik edecek bir zorba baskı ve sömürü rejimini ve daha da önemli olarak faşist bir yönetimi tezgahlamaya çalışmaktadır.

Ve işte bu yönetim bugün bütün unsurlarıyla kurulmuş, NATO planı başarıyla uygulanmıştır: Türkiye'de hiç değilse bir süre için "istikrar" sağlanmıştır.

Bu "istikrar" ortamında NATO Avrupa Kuvvetleri Komutanı General Rogers 7 Ekim günü Ankara'ya beklenmedik bir ziyaret yaparak cunta şefi Evren'le Ortadoğu ve Ege'de "istikrar" planının son rötüşlerini birlikte yapmıştır.

FAŞİST CUNTA'NIN KURDUĞU YARI ASKER-YARI SIVİL KUKLA HÜKÜMETTE KİLİT NOKTALARA TEKELCI SERMAYENİN GÖVENİLİR ADAMLARI OLAN UZAL, BAYKARA VE KOCATOPÇU'LAR YERLEŞTİRİLDİ

BASBAKAN YARDIMCISI

TURGUT ÖZAL

BASBAKAN YARDIMCISI

ZEYYAT BAYKARA

SANAYİ

ŞAHAP KOCATOPÇU

17 EYLÜL 1980 TARİHLİ CUMHURİYET'TEN:

"Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ülkede bütünüyle yönetime elkoymasından sonra, kamu ve özel kesim işbirliğiyle askeri araç ve gereç üretimine yönelik askeri-sınai kompleks oluşturma çabaları hızlandırılmıştır. Özellikle kaliteli çelik, birleşik devre ve dökmelerine dayalı sektörlerde dışarıya dönük üretim planlamasına gidilmesi öngörülmektedir. Türkiye'de mevcut teknolojik birikim askeri-sınai komplekse olanak verecek düzeye eriştiği belirtilmiştir."

Evren Ordusu subayları, bu komplekse şu kurumlar aracılığıyla katılmaktadırlar:

1. OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu): Tüm subay ve assubayların ortak olmak zorunda buldukları 5 milyar TL varlıklı finans holding. Subay ve assubaylara da artık değer'den pay alma ayrıcalığı veren bu holding 22 şirkette direkt, 8 şirkette dolaylı katılım sahibidir. Renault, International Harvester, Mobil Oil gibi yabancı şirketlerle işbirliği halindedir.
2. Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı: Havaçılık sanayi kurma aşamasındadır.
3. Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı: Elektronik araçlar üretmektedir.
4. Deniz Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı: Bazı deniz araçları imal etmektedir.

İDAM, HAPİS, İŞKENCE

(Başı 1. sayfada)

nimini yaratmak için tutuklanarak haklarında kovuşturma açılmıştır. Ama o habis ur, yani Kontr-gerilla olduğu gibi yerinde durmaktadır.

Simdi artık provokasyon eylemleri değil, doğrudan doğruya direniş güçlerini ezmek için devlet kuvvetlerinin yürüttüğü silahlı operasyonlar gündemdedir. Bir ay içinde 500'e yakın yurtseverin, kolluk kuvvetlerince yapılan baskınlarda "çatışma" süsü verilerek öldürüldüğü bildiriliyor.

Askeri mahkemeler ise tek celsede idam kararı verecek bir hızlanma içindedir. İdam kararları birbirini kovalamaktadır. 12 Eylül'e kadar verilmiş olup da parlamento komisyonlarında bekleyen 51 idam kararı da cunta generalleri tarafından bir çırpıda onaylanmağa, onaylanıp onaylanmaz da infaz edilmeğe başlanmıştır. Mustafa Pehlivanoglu ve Necdet Adalı, sekiz yıldan beri idam edilen ilk siyasal mahkumlar olmuştur.

Kitlesel tutuklama kurbanlarının sayısının 50 bin kişiyi aştığı, sadece İstanbul'da 8 bin, Ankara'da 6 bin'den fazla yurttaşın siyasal nedenlerden gözaltına alındığı bildiriliyor. Hemen her ilde en azından 500-600 kişi gözaltına alınmış bulunuyor. Gözaltına alınmalar öyle bir düzeye ulaşmıştır ki, örneğin İstanbul'da var olan Selimiye, Davutpaşa, Maltepe ve Ailemder tutuklevhine ek olarak Samandıra'da, Kağıthane ilçesindeki Hasdal'da ve eski Edirne yolu üzerindeki Metris'te yeni tutuklevhleri açmak zorunda kalmıştır.

Gayrettepe'deki siyasal polis merkezinde bulunan 70-80 hücreye ilaveten arkada yeni barakalar yapılmıştır.

İstanbul'daki hapisanelerde özellikle direnişçi kadın işçi temsilcileri ve kadın işçiler için özel koğuşlar yapıldığı, burada gardiyanlar tarafından kadın tutuklulara süreklilik hakaret edildiği bildirilmektedir.

Tutuklular sorguya gözleri kapalı olarak götürülürken, kendilerine önceden hazırlanmış ifadeleri imzalamaları için baskı yapılmaktadır. Silahlı gruplarla ilişkisi olduğu ileri sürülenler doğrudan 1. Şube'ye götürülmektedir. Burada ve Samandıra'daki tutuklevhinde siyasal tutuklulara işkence uygulandığı bildirilmektedir.

Cunta yönetimi, silahlı baskınlara yürüttüğü "insan avı'nın yanısıra, mahkemeye çıkmasında kendisi açısından sakıncalı gördüğü kişileri, sorgu sırasında "intihar" süsü vererek temizletmektedir. 3 Ekim tarihli gazeteler, Bursa'da DISK avukatlarından Ahmet Veziroğlu'nun Emniyet'in 5. katından atılarak intihar ettiği haberini vermişlerdir. 24 Eylül günü de, aynı yerden bir sağcı gencin atılarak intihar ettiği bildirilmiştir. Ankara'da da Zeynel Abidin Ceylan ve Hasan Özmen adlarındaki gençlerin de polis sorgusunda öldürüldükleri açıklanmıştır.

Zindanlara atılan aydınların, işçilerin saçları sıfır numara kestirilmekte, nazi kamplarındaki gibi tek tip elbise giydirilmektedir.

Sıkıyönetim Yasası'nda yapılan değişikliklerle gözaltı süresi 30 güne kısaltılmıştır. Ancak, gözaltı süresi 30 günü geçenler de, bu kez "seni güvence altında tutuyoruz," gerekçesiyle salıverilmemektedir.

İşte, faşist cunta'nın Türkiye insanına getirdiği "güvence" ve ülkeye getirdiği "istikrar" budur!

7.1.1980: Vehbi Koç ücret ve fiyatların bir an önce dondurulmasını istedi.

17.2.1980: Hür Teşebbüs Konseyi, bir avuç hainin ülkeye totaliter rejim getirmeye çabasında olduğunu bildirdi.

8.4.1980: TISK ücretlerin başıboş artışına son verilmesini istedi

11.9.1980: TISK Başkanı Narin, DGM'lerin kurulmasını istedi.

DRAPEAU ROUGE BAYRAMI'NDA

BKP'nin merkez yayın organının şenliğinde Demokrasi İçin Birlik-Belçika Komitesi standı

Gençliğin Cunta'ya Yanıtı: HAYIR!

Yıllardır tırmandırılan faşist terör hedefine ulaştı ve 12 Eylül 1980 sabahı NATO'nun generalleri "ülkede düzeni sağlamak ve ulusal birliği korumak" için yönetimi ele aldılar. Faşist darbeyi gerçekleştirdiler.

Evren Cuntası'nın gençliğe vaadettiği gelecek, tüm diğer faşist diktatörlüklerde olduğu gibi son derece karanlık:

- Tek tip şoven, militarist bir kafa yapısı,
- Demokratik hak ve özgürlüklerden yoksun bir toplum,
- İşsizlik, pahalılık, açlık,
- Baskı, zulüm, işkence bir yandan, yozluk, çürümüşlük, kokuşmuşluk öte yandan...

Ancak, Türkiye gençliğinin böylesi bir geleceğe, bir topluma, faşist bir düzene vereceği tek bir cevap var: HAYIR!

Yıllardır sürdürülen tüm çabalara karşın sürekli ve tutarlı bir eylem birliği oluşturulamadı, demokratik cephe kurulamadı, gençliğin tek bir anti-faşist cephesi örülemedi. Faşizm iktidara gelirken, demokrasi güçlerinin bu dağınıklığından da yararlandı.

Ancak faşizmin iktidara gelişi önlenemediyse bile, onu çöreklediği yerden söküp atmak mümkün!

Faşizmi yenmek mümkün. Karamsarlığa, yalçınlığa, teslimiyetçiliğe yer yok!

Toplumun yarını olan gençlik bu karanlığı yırtacaktır. İşçi sınıfımızın ve onun politik hareketinin öncülüğünde kurulacak demokrasi cephesi ve ona koşut olarak kurulacak anti-faşist gençlik cephesi faşizm'i yenecektir.

Bu alanda en büyük sorumluluk elbette politik öncümüze ve Genç Öncü'lere düşmektedir.

Genç Öncü, bir yıla aşkın bir süredir kapalı olmasına karşın mücadelesini sürdürüyor.

Faşist diktatörlük, elbette bu mücadelenin en zor ve en çetin olduğu bir dönemdir. Ancak genç Öncü'ler, Türkiye bilimsel sosyalist gençliği, bu zor koşulların da üstesinden gelecektir, bayrağı elden düşürmeyecektir. Anti-faşist gençlik cephesi mutlaka örülecek ve faşizmi kahredici darbe indirilecektir.

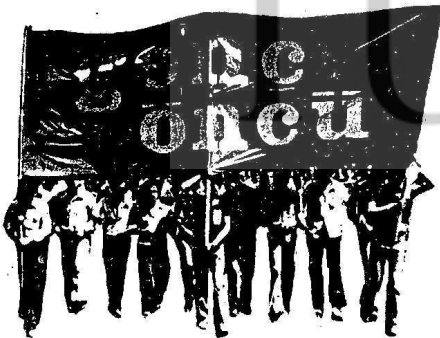
Genç Öncü'ler görev başında!

Yaşasın gençliğin anti-faşist cephesi!

parti ouvrier de turquie vit et lutte

ANKARA
12. IX. 1980

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ YAŞIYOR VE SAVAŞIYOR

12 EYLÜL 1980 FAŞİST ASKERİ DARBESİNİN EN BASTA TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ SİYASAL VE SENDİKAL ÖRGÜTLERİNİ TASFIYEVİ AMAÇLAMASI, BU DARBENİN SINIFSAĞ NİTELİĞİ KONUSUNDA SAĞLAM TESPİT YAPABİLENLER AÇISINDAN ŞAŞIRTICI OLMADI. ULUSLARARASI MALİ SERMAYENİN ÇIKARLARI DOĞRULTUSUNDA HAREKET EDEN BİR CUNTANIN, BU ÖRGÜTLERİN YENİDEN YASAL FAALİYET GÖSTERMELERİNİ ÖNLEYİCİ VEYA İYİDEN İYİYE SINIRLAYICI YENİ ÖNLEMLER ALMAYA YÖNELMESİ, BU YOLDA ARKA ARKAYA YENİ YASA TASARILARI HAZIRLAMASI, FAALİYETLERİNİ DÜRDÜRÜLEN ÖRGÜTLERİN YONETİCİLERİNİN ZINDANLARDA TUTULMASI VE HAKLARINDA DAVA DOSYALARINI DÜZENLEMESİ, DARBENİN FAŞİST NİTELİĞİNİN BİR BAŞKA GÖSTERGESİDİR. AMA GETİRİLEN BASKI ÖNLEMLERİ NE DERECEDEN SERT OLURSA OLSUN, İŞÇİ SINIFININ TARİHSEL MÜCADELESİ, DEĞİŞİK YAPILAR İÇİNDE, DEĞİŞİK BİÇİMLERDE SORUP GİDECEKTİR. DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK-AVRUPA KOMİTESİ, DARBE SABAHİ YAYINLADIĞI VE GİRİŞ KISIMINI BİRİNCİ SAYFADAN VERDİĞİMİZ BİLDİRİSİNDE, DARBEYE TESHİSİNİ KOYARAK ŞÖYLE DİYORDU: "HEMEN HER ON YILDA, 1960, 1971 VE NİHAYET 1980'DE ASKERİ DARBEYLE KARŞILAŞAN VE SON İKİSİNDE BASKI REJİMİ ALTINA SÖRKLENEN TÜRKİYE HALKI, BU KARANLIĞI DA ERGEÇ YIRTACAKTIR. BUGÜN, 12 EYLÜL 1980, TÜRKİYE'NİN İSTİSNASIZ TOM DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN FAŞİZME KARŞI TEK BİR YUMRUK GİBİ BİRLEŞEREK ORTAK SAVAS VERME GÖNDÖR. DONYANIN TOM DEMOKRASİ GÜÇLERİNİ, TÜRKİYE HALKININ BU HAKLI MÜCADELESİYLE DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ."

Bu çağırının hemen ardından, Avrupa'nın çeşitli ülkelerindeki Demokrasi İçin Birlik komiteleri, dünya kamuoyunu uyarma ve Türkiye'deki darbenin niteliği konusunda bilgilendirme konusunda yoğun bir kampanya açtılar.

Diğer demokratik güçlerin de darbeye doğru teşhis koyabilmeleri oranında bu çalışmalar eylem birliklerine dönüştürüldü.

Bu eylem birliğinin en somut örneği, 27 Eylül günü Köln'de Eber Platz'ta düzenlenen Cunta'ya protesto yürüyüşü ile verildi.

Demokrasi İçin Birlik-Federal Almanya Komitesi,

İşçinin Sesi Sempatizanları, Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi, KOMKAR, Kitle Avrupa Bürosu, KKDK, Düsseldorf İşçi Derneği, KUK Sempatizanları, AKSA Kürdistan Öğrenci Birliği'nin ortaklaşa düzenledikleri yürüyüş dolayısıyla yayınlanan bildiride şöyle deniliyordu:

"12 Eylül Günü Türkiye'de FAŞİST BİR CUNTA işbaşına geldi. Cunta, tekelci burjuvazinin içinde bulunduğu bunalımın yükünü emekçi halklara yüklemeyi, işçi sınıfı hareketini, demokrasi mücadelesini ve Kürt halkının ulusal demokratik savaşını sindirmeyi amaçlı-

yor. ABD, AET ve NATO çevreleri FAŞİST CUNTA'yı selamlıyor, Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak için onu silah ve mali yönden destekliyor.

"Biz Federal Almanya'daki Kürt ve Türk işçilerinin demokratik örgütleri olarak halklarımızla zulüm ve işkenceden başka bir şey getirmeyecek olan cuntaya şiddetle protesto ediyoruz."

Bu ortak yürüyüşün ilk hazırlık toplantısına FİDEF de katılmış, fakat cunta'nın FAŞİST CUNTA olarak nitelenmesine karşı çıkarak eylem birliğinden çekilmişti.

BEHİCE BORAN VE MÜCADELESİ

RUHİ SU: "Behice Boran'ı 1943-44 yıllarında tanıdım. O tarihlerde Dil, Tarih, Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü Öğretim Üyesiydi. Kendisi gibi ileri görüşlü birkaç aydın arkadaşıyla, o zamanın koşulları içinde Türkiye gerçeğini aydınlatma ve bilimsel düşüncenin yaygınlaşmasına çalışıyorlardı... O zaman da toplumumuzun en büyük sorunlarının başında faşizm ve ırkçılık gibi belalar vardı. Bu tehlikelere karşı kamuoyunu ve aydın kesimini uyarmaya çalışan Behice Boran ve arkadaşılarının zamanın iktidarı görevlerinden uzaklaştırdı."

MAHMUT DİKERDEM: "Behice Boran istese Amerika ya da Avrupa'nın herhangi bir üniversitesinde kürsü sahibi olabilirdi. Bilimsel değeri ve yetenekleri o düzeyde idi. Ama o, kendini halkın hizmetine adanmıştı. 1950'de Kore Savaşı çıktığı zaman kendisini bekleyen tarihsel görevi hemen üstlendi ve bir avuç arkadaşıyla birlikte Türkiye'deki barış hareketinin öncülüğünü yaptı."

ORHAN APAYDIN: "1950'lerde kurduğu Barış Derneği'nin Başkanlığı sıfatıyla Türkiye'nin Kore'ye asker göndermesini protesto etmesi 'milli menfaatlere aykırı' görülmüş ve mahkumiyetine neden olmuştur. Bu mahkumiyet onun ilk onur belgesiydi."

(TEK CEPHE'NİN NOTU: Behice Boran, tek yavrusu Dursun'la işte bu mahkumiyetinden ötürü demirparmaklıklar arkasında bulunduğu sırada dünyaya getirmiştir.)

NİHAZ SARGIN: "...Sosyalistler Partisi (TİP) girip bürolarında, kurullarında çalışmaya başladılar (1962). Boran da bunlar arasındaydı. Arkasından, İstanbul'un seçilmiş delegesi olarak 1964 Şubat'ında İzmir'deki ilk Büyük Kongre'de Merkez Yürütme Kurulu'na seçildi. Tabii bu arada 1965-1969 arasında milletvekilliği ve Ortak Pazar Parlamento Komisyonunda TİP Temsilciliği. Milletvekili olarak da, Meclis içi ve dışı çalışmalarda yaptığı konuşmalarla, yiğit çıkışlarıyla yalnız yakın değil, karşıt görüşte olanlara da saygın kişiliğini kabul ettirmiştir. Sonrası herkes tarafından biliniyor. Aybar sap-

ması sonucu Merkez Yürütme Kurulu'nda çıkan görüş ayrılığı. Arkasından olağanüstü büyük kongre, yeniden Genel Yürütme Kurulu üyeliği, Aybar'ın istifasından sonra Genel Sekreterlik ve 1970 Büyük Kongresi'nde Genel Başkanlığa seçilişi...1971'in 12 Mart'ından sonra Parti kapatıldı. Boran ve Merkez Yürütme Kurulu üyeleri askeri mahkemeye sevk edildi..."

UÇUR MUMCU: "Bir bakıma Boran adı, Türkiye'de demokrasi, özgürlük ve sosyalizm savaşıyla eş anlamlıdır. Kendisiyle 12 Mart döneminde bir sıkıyönetim mahkemesinin bekleme salonunda ellerimiz kelepçeli olarak karşılaştığımızda şöyle düşüncüm: Acaba bu paslı kelepçe, Boran'ın namuslu ve yiğit ellerinden utanıyor mu?"

İşte kendisinin tanıyanların kaleminde Behice Boran. 1 Mayıs 1975'te Türkiye İşçi Partisi'nin yeniden kuruluşuna önderlik eden ve Parti'yi bugüne getiren Behice Boran, burjuvazinin yeni saldırısıyla karşı karşıya...

Boran ve onun yetiştirdiği kuşaklar, bu sınavı da aşacak. Genç öncülerin, genç partililerin, onun 70. doğum yıldönümünde yürüyüş'e yazdıklarını anımsayalım:

"Biz Behice Boran'dan sadece Parti'yi öğrenmedik. Onun yaşamında direnci, mücadele azmini, kararlılığı, yılınca mücadele kişiliğini öğrendik. Yaşamını kendi kavga yaşamamız için örnek olarak alıyoruz. Ve bundan gurur duyuyoruz."

BORANA ÖZGÜRLÜK

Başlı 1. sayfada) gürlüğünden yoksun tutulması, cuntanın faşist karakterinin göstergesidir. Boran'ı 1946'da üniversiteden attıranlar, Boran'ı 1950'de Türkiye barış güçlerinin önderi olarak zindana atıp tek yavrusuna dünyayı demirparmaklıkların ardından tanıttıranlar,

Boran'ı 1971 darbesinde yeniden zindana atıp 15 yıl hapse mahkum ettirenler,

Ve son olarak Boran'ı, 39 ulla kadar hapis istemile sıkıyönetim mahkemelerinde yargılattıranlar, hep aynı halk ve barış düşmanı karanlık güçlerdir.

Ama baskı ve zulüm, ne Behice Boran'ın, ne de başını çektiği partisinin, Türkiye İşçi Partisi'nin mücadelesini durduramaz.

Çünkü Türkiye İşçi Partisi yaşıyor, çünkü Türkiye İşçi Partisi savaşıyor.

DİB-AK, Türkiye'nin ve dünyanın tüm demokrasi, barış ve sosyalizm güçlerine sesleniyor:

Türkiye İşçi Partisi'yle ve Behice Boran'la dayanışmayı yükseltelim!

BEHİCE BORAN'A ÖZGÜRLÜK!
Tüm uluslararası platformlarda haykıralım ve haykıratalım:

BEHİCE BORAN'A ÖZGÜRLÜK!

Faşist askeri cuntayı protesto etmek üzere Federál Almanya'da bulunan Türkiyeli örgütlerin 27 Eylül Cumartesi günü Köln'de düzenledikleri yürüyüşe Demokrasi İçin Birlik - Federal Almanya Komitesi de katıldı

Bu tutuma rağmen, cunta'ya karşı düzenlenen yürüyüş ve bundan sonra yapılacak eylem birliklerine katılabileceği FİDEF'e bildirilmişse de, gazetemizin hazırlandığı ana kadar bu örgütün bu konuda herhangi bir olumlu cevap alınmamıştır.

Diğer ülkelerdeki Demokrasi İçin Birlik komiteleri de, faşist cuntaya karşı yoğun bir mücadele kampanyası içinde olmuştur.

Demokrasi İçin Birlik-Fransa Komitesi, 13-14 Eylül tarihlerinde Fransız Komünist Partisi'nin merkez organı L'Humanité Gazetesi'nin şenliğinde, yaygın bildiri dağıtımını yapmış ve kardeş örgütlerin temsilcilerine açıklamalarda bulunmuşlardır.

Demokrasi İçin Birlik-Belçika Komitesi ise, gerek 20-21 Eylül 1980 tarihlerinde Brüksel'de düzenlenen

Le Drapeau Rouge Gazetesi Şenliği'ne, gerekse 11-12 Ekim 1980 tarihlerinde Liège'de düzenlenen La Cité Gazetesi Şenliği'ne birer standla katılmıştır.

Belçika Komünist Partisi merkez yayın organı olan Le Drapeau Rouge'un şenliğinde, Türkiye İşçi Partisi'nin faaliyetinin durdurulmuş ve genel başkanı Behice Boran'ın ev hapsine alınmış olması gerçeğine dikkat çekilmiştir. Çeşitli ülkelerin işçi sınıfı partileri temsilcilerinin katıldığı şenlikteki DİB - BK standının arka panosunda büyük boy TİP bayrağı ve Behice Boran'ın bir fotoğrafıyla birlikte Fransızca "Türkiye İşçi Partisi yaşıyor!" yazısı yer almıştır. Standda çeşitli yayınların yanı sıra TİP Programı ve Kongre kararlarının Fransızca'ları da sergilenmiştir.

DİB - BK üyeleri, Şenlik süresince, DİB-AK'nın faşist cuntaya karşı bildiriyle TİP'in ve Behice Boran'ın mücadelelerini tanıtan üç bildiriye yoğun şekilde dağıtmışlardır.

DİB - BK, Hristiyan işçi hareketinin organı La Cité'nin şenliğine de "Türkiye halkının faşist cuntaya karşı mücadelesiyle dayanışma" panosuyla ve Türkiye'deki faşizmin yapısını ortaya koyan çeşitli yayınlarla katılmıştır. Bu şenlikte ayrıca Demokrasi İçin Birlik-Avrupa Komitesi'nin hazırladığı pul espirisindeki çeşitli kartpostallar da yoğun şekilde dağıtılmıştır.

Demokrasi İçin Birlik-İsviçre Komitesi ile, DİB-AK'nın diğer ülkelerdeki temsilcileri de, merkezi şekilde hazırlanan belgelerin Avrupa demokratik güçlerine iletilmesi konusunda sistemli bir çalışma içinde bulunmaktadırlar.

Ama önemli olan, tüm bu çalışmaları, başta bilimsel sosyalist kadrolar olmak üzere en geniş demokratik çevrelerin katılacağı güç ve eylem birlikleri içinde geliştirmek ve emperyalizme, faşizme, tekelciliğe ve şovenizme karşı TEK CEPHE'nin oluşturulmasına etkin katkıda bulunmaktır.

Faşizme karşı mücadelede tek anti-faşist gücün dahi dışlanmaması gerekir.

TEK CEPHE Gazetesi'nin yayına başlayışı, bu planda yürütülen çalışmalara boyut ve güç kazandıracaktır.

"TEK PARTİ-TEK CEPHE" DEN

İşçi sınıfının güç kaynaklarından birisi de, tarihsel haklılığıdır. Partimiz, bu haklılıktan aldığı güçle, burjuvazinin önümüze çıkardığı anti-demokratik yasa ve uygulamalarla mücadeleyi önemli bir eylem alanı olarak alır. Bu mücadelede burjuva yasallığını değil, kendi tarihsel haklılığını esas alan bir politika izler.

Partimiz, mücadele tarihi boyunca bu anlayışın çeşitli örneklerini vermiş, geçen yıl 1 Mayıs'a konulmak istenen yasağı kırarak, sınıfımızın ve Partimizin tarihsel haklılığının burjuvazinin anti-demokratik yasal çerçevesini aşabileceğini kanıtlamıştır.

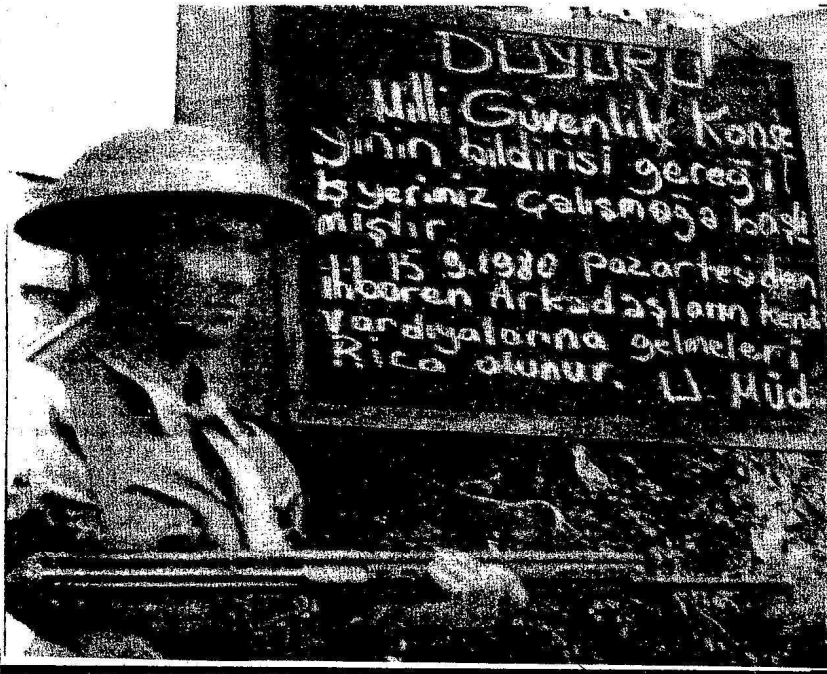
Önümüzde zor günler var. Zorluklar ne düzeye ulaşır, ne denli etkin, engelleyici olur, şimdiden kesin bir şey söylenemez. Kesin olarak söylenebilecek olan tek şey, her hal ve şartta sınıf mücadelesinin süreceği, işçi sınıfının örgütlü ekonomik ve politik mücadelesinin kesintiye uğratılmayacağıdır. Sınıflar var oldukça, sınıf mücadelesi ortadan kalkmayacaktır.

(Türkiye İşçi Partisi, "Sorunlarımız-Görevlerimiz: Tek Parti - Tek Cephe, Sonuç Belgesi, İstanbul, 3/2/1980)

la cité bayramı'nda

Liège'de yapılan La Cité Gazetesi Bayramı'nda Demokrasi İçin Birlik Komitesi standı: "Türkiye halkının faşist cuntaya karşı mücadelesiyle dayanışma"

Fazla söze ne gerek... Niteliği üzerindeki akademik tartışmalar ne boyut kazanırsa kazansın, 12 Eylül'de iktidara el koyan cuntanın yaptığı ilk iş, yandaki fotoğrafta da belgelendiği gibi, grevleri yasaklayıp sendikacıları zindanlara atarak 50 bin'e yakın grevci işçiye süngü zoruyla işbaşı yaptırmak olmuştur.

Darbenin ilk günü sıkıyönetim birlikleri askeri araçlarla gecekondular mahallelerini tarayarak işçi toplama, fabrikalara taşınmışlardır. Sendika liderleri ve temsilcileri kitleler halinde askeri zindanlara sokulurken, fabrikalarda hemen her tezgahın başına bir süngü askeri dikilmiş, iş yavaşlatmanın ağır suç sayılacağı ilan edilmiştir.

Cunta şefi Evren, daha ilk günden patronların stratejik direktifini askeri emir haline dönüştürmüştür: "Ne bahasına olursa olsun üretim artırılacaktır!"

İş Kanunu, Sendikalar Kanunu, Toplu Sözleşme ve Grev Kanunu, beş kişilik cunta tarafından patronların istediği yönde değiştirilmiştir. Patronların kıdem tazminatı ödeme yükümlülüğünden kurtarılması, tüm Avrupa'da 36 saatlik iş haftası mücadelesi verilirken Türkiye'de işçinin haftalık çalışma süresinin 53 saate çıkarılması, işçiyi temsil hakkının sadece Şide gibi işbirlikçi sendikacılara tanınması, grev hakkının tamamen kaldırılması bile kullanılamaz hale getirilmiştir... Tüm bu işçi düşmanı önlemler, faşist cuntanın gündemindedir.

Bu uygulamalar, işçi sınıfı tarihini kulaktan dolma da olsa bilenlere hiç yabancı değil...

İspanya'da dünya gericiiliğinin desteğiyle Cumhuriyetçi kıyıyı yaparak iktidara oturan faşist Franco'nun yaptığı ilk işlerden biri, ülkede tüm sendikal faaliyetleri, "yeni kanunlar çıkıncaya kadar" durdurmak olmuştur. Ardından çıkardığı kanunla korporatist sendikacılığın temellerini atan Franco, faaliyetini durdurduğu eski sendikalara "kayyum" subaylar tayin etmiş, bunların tüm varlıklarını yeni kurduğunu faşist sendikalara aktarmıştır. Korpo-

12 Eylül darbesi nasıl emperyalizm, tekelci patronlar ve büyük toprak sahipleri için bir başarı, bir zaferse, biz işçiler, emekçiler, demokrat, yurtsever güçler için de açık bir yenilgidir. Muttaka geçici kılması, yerini zafere bırakması gereken, tarihin önümüze bu görevi koyduğu bir yenilgi. Dolayısıyla, 12 Eylül faşist darbesine giden gelişmelerin niçin engellenemediği, adım adım gelişen tımanışın niçin durdurulamadığı ve bugün, demokrasi ve emek düşmanlarının bu geçici başarısının nasıl tersine çevriliş faşizmin yenilgiye uğratılabileceği, günümüzün en temel, en yakıcı sorularıdır.

Bu temel sorulara doğru, geçerli cevapların verilmesinin ve bu cevapların arkasında en geniş örgütlü birliğin sağlanmasının ne kadar yaşamsal olduğu ortadadır.

Faşist tımanışın 12 Eylül darbesine varabilmesinde, politik mücadelede de sık sık değişilen temel bir savaş kuralının yerine getirilmiş olmasının önemli payı vardır. Gerici-faşist güçler kendi saflarında mümkün olan en büyük birlik ve koordinasyonu sağlamaya, demokrasi saflarında cepheleşmeyi önlemeye ve bu iki saf dışında kalanları kendi yanlarına çekmeye yada tarafsız kalmaya çalışmışlardır. Türkiye'de 1971-74 döneminin deneyimlerinin olduğu kadar uluslararası gericiiliğin deneyimlerinden de yararlanılarak, NATO ve emperyalizmin gizli servisleri kanalıyla sağlanan destekle planlı bir çalışma, büyük aksamlara uğramaksızın adım adım yürütülmüştür.

Gerici-faşist güçler, emperyalist merkezlerle tam bir uyum içinde, kendi has adanlarına, uygulanacak ekonomik ve sosyal programı ayrıntılı bir biçimde hazırlamış, idari ve yasal sistemi hangi önlemlerle emperyalizmin ve tekelilerin çıkarlarına tümüyle uygun duruma getirebileceğini açık oturumlarda, seminerlerde somutlaşmış, elindeki geniş olanaklarla planlarına uygun bir kamuyu oluşturmayı önemli ölçüde başarmıştır. Giriştiği operasyondaki vurucu gücü ordunun "emir ve komuta zinciri" olarak adlandırılan iç bağlantı sisteminin işlerliğini esas olarak sağlayabilmiş olması ve varolan burjuva politik kadrolarını bölerek yada enterne ederek etkisizleştirilmesi de, kendi hesabına önemli başarılar olmuştur. Kısaca, 12 Eylül Darbesi, "bir gece ansızın" değil, aylar, hatta yıllar boyu "ben geliyorum," diyerek gelmiştir.

Cunta yönetiminin 12 Eylül sonrasında da, çok muhtemelen dış yönlendirmelerin bir sonucu olarak, yavaş yavaş sağlam gitmeye çalıştığı, 12 Mart'taki başarısızlıkta rolü olan paniklerden ve belirsizliklerden uzak durmaya özen gösterdiği görülmektedir. Önce temel hedefin üzerine gidilmeyip en yakın tehdidi oluşturan hedeflerin etkisizleştirilmeye çalışılmasında, öteki faktörlerin rolü ne olursa olsun, bu çabanın büyük payı vardır. Günce bir tehlike oluşturabilecek mevzilere yönelmesiyle, yıllardır bilimsel sosyalist hareketin etrafında kanla, cinayetle çekilmeye çalışılan teccit çemberi tamamlanmak istemektedir. Emperyalizmin ve tekelilerin emrindeki faşist cunta hedeflerini mümkün olduğu kadar dar tutmaya ve bir hedeften ötekine geçerken Türkiye politikasında güçlerin somut durumunu gözlemleye çalışmaktadır.

"İç harp" teorisyenlerinin yıllardır yazıp çizdikleri, ve büyük bir bölümlü uygulama bulan, askeri-politik stratejilerinin artık yeni bir aşamasına gelmek üzere.

Anti-faşist güçler bakımından "niçin yenildik?" ve "nasıl yenebiliriz?" sorularına verilecek cevaplar arasında sıkı bir bağ vardır. Yenilginin subjektif kaynakları ile yenilgiyi zafere çevirmenin görevleri aynı alanları kapsamaktadır.

Demokratik güçler arasında kalıcı, güçlü bir cephe birliğinin sağlanması; böyle bir cephenin öncüsü olan işçi sınıfının şimdiki kadar yetiştirdiği tüm bilimsel sosyalist kadroların tek bir merkez, tek bir parti içinde birleşmeleri; parti yapı ve çalışmalarının sınıf mücadelesinin önümüze koyduğu görevleri başarabilecek düzeye yükseltilmesi: işte bütün acil görevler gelip bu üç temel alanda dögümlenmektedir. Dünün temel ihtiyaçları bugünün ve yarının temel görevlerini belirlemektedir.

Gerici-faşist yönetimin ve planlarının teşhir edilmesi, egemen güçler arasındaki ayrılık ve çatışmalardan, olabilen en büyük ölçüde yararlanılması, faşist demagogjinin etki alanı içindeki küçük burjuva kitlelerin en geniş kesimlerinin saflarımıza kazanılabilmesi, işçi sınıfının kendisini örgütsüz bırakmaya yönelik saldırıyı püskürtmek koşullarına uygun bir örgütlenme içinde sınıf mevzilerinde mücadeleye devam edebilmesi... hep, yukarıdaki temel hedefler için geçen genel politik görevlerdir.

NİÇİN YENİLDİK? NASIL YENEİLİRİZ?

- 12 EY: SENDİKALAR KAPATILDI, GREVLER YASAKLANDI, 70 BİN İŞÇİ SÜNGÜ ZORUYLA İŞBAŞI YAPTI
- 15 EY: İŞADAMLARI MEMNUNLUKLARINI AÇIKLADILAR
- 16 EY: EVREN, ÜRETİMİN ARTIRILMASINI EMRETTİ İSO BAŞKANI: "EVREN PAŞA'YA GÜVENİMİZ TAM!"
- DISK YÖNETİCİLERİNİN TESLİM OLMASI İSTENDİ
- 17 EY: ESO BAŞKANI: "YATIRIM HEVESİ CANLANDI"
- 22 EY: MESS SEMİNERİNDE: "12 EYLÜL'DEN SONRA İŞÇİ KORKU FAKTÖRÜ ALTINDADIR. BU SÜRE İÇİNDE ONLARI İLİMLİ SENDİKALARA YÖNLENDİRELİM!"
- 26 EY: SIKIYÖNETİM: "İŞ YAVAŞLATMAK SUÇTUR!"
- 5 EK: SOSYAL GÜVENLİK YASALARI DEĞİŞTİRİLDİ
- 8 EK: TOPLU SÖZLEŞME, GREV VE LOKAVT YASALARINI DEĞİŞTİRME ÇALIŞMALARINA BAŞLANDI
- 9 EK: İŞÇİLERİN KIDEM TAZMİNAT HAKLARI KISILYOR HAFTALIK ÇALIŞMA SÜRESİ 56 SAATE ÇIKIYOR

FAŞİST DARBE ÖNCELİKLE SENDİKALARA

17 NISAN 1980
TARİHLİ CUMHURİYET:

İMF Heyeti uzmanları, hükümetin önerisiyle, Türk İş Başkanı Denizci'le gizli bir görüşme yaptılar, ücretlerin dondurulmasını istedikler.

22 EYLÜL 1980
TARİHLİ CUMHURİYET:

Bakanlar Kurulu açıkladı; Türkiye Genel Sekreteri Sadık Şide Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na getirildi.

3 Ekim 1980 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin, "Konsey kararları gereği grevlerin kalkması ve bütün işyerlerinde işbaşı yapılmasından sonra, her alanda önemli bir üretim artışı görüldüğü," açıklamaktadır. İlk tahminlere göre üretim artış oranı yüzde 90 civarındadır.

Böylece Evren'in verdiği "üretimi artırın" direktifi, fabrikaların "esir kampı" haline getirilmesi ve her işçinin başına süngü askeri dikilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Patronların bu bakımdan etkileri zil çalmaktadır.

Ya işçi sınıfı? 12 Eylül darbesi indiğinde 50 bin işçi grevdeydi ve 200 bin kadar işçinin de ya toplu sözleşmesi sürüyordu veya ilan edilmiş grevleri Demirel Hükümeti'nce ertelenmişti.

İşçilere Süngü Zoruyla İşbaşı Yaptıran Rejime ne denir?

ratist sendikacılık İspanya'da 40 yılına yakın süren faşist düzende önemli bir rol oynamış, her hükümete birkaç sarı, işbirlikçi sendikacı bakan olarak alınmıştır. 1973 yılında başka bir kitada, bir başka faşist general, CIA'nın planları ve İTT gibi çokuluslu şirketlerin desteğiyle darbe yaparak iktidara elkoymuştur. Bu ülke Şili'dir. Ve Şili halkının seçtiği cumhurbaşkanı Allende, darbe karşısında "Ölke için hayırlı olmasını dilerim," diyerek bir askeri tatil yerinde istirahataya çekilmeyi kabul etmeyip, halkının seçimi kendisine verdiği görevi, elinde silah, sonuna kadar savarak onurlu bir şekilde can vermiştir. Faşist general Pinochet, Şili işçi sınıfının sendikal örgütü CUT'u kapatmış, CUT'a bağlı bazı sendikaların faaliyetini yasaklamıştır. Kendi deyimiyle, "askıya" almıştır. Bu sendikaların yakalayabildiği yöneticilerini hapsedmiştir. CUT'a bağlı bazı sendikaları da kapatma gereği duymamış, sadece "yeni bir emre kadar" faaliyetten menetmiştir. Ve ardından General Pinochet, "işçilerin haklarını koruyan ve işverenlerin haklarına saygı gösteren" bir sendikalar yasası çıkartarak yeni faşist sendikalar kurdurtmuş, CUT ve ona bağlı sendikaların tüm varlıklarını "Kayyum" subayları aracılığıyla bunlara devretmiştir. Böylece kanlı iktidarına, satılık, işbirlikçi sendikaları da ortak etmiştir. Türkiye'de Evren cuntasının yaptığı bunlardan farklı mıdır? O da ilk iş olarak Türkiye'de sendikal faaliyetleri durdurmuş, grevdeki onbinlerce işçiye zorla işbaşı yaptırmıştır. Ve belli sendikaların -ki bu sendikalar sınıf sendikacılığını ilke edinen sendikalardır- yöneticilerine ve temsilcilerine teslim olmalarını bildirmiştir. Herhangi bir eylem yapmayacağına söz veren

sendikaların da kapısına kilit vurmamış, hattâ bir "sendikacı"yı da bakan tayin etmiştir. Kapısına kilit vurduğu sendikalara da "kayyum" subaylar tayin ederek günlük işlerin yürütülmesi emrini vermiştir. Subayları işyerlerine yollayıp toplu sözleşmeler imzalatmıştır. Bu uygulama devam etmektedir. Ve daha da "insani" davranarak birçok sendikacıyı da serbest bırakmaya başlamıştır. Hattâ iki ayrı sendika konfederasyonuna bile izin verilebileceği söylentileri dolasmaktadır. Mümkündür. Yeter ki, pasaların sendika kanunları bir çıksın ve herkes de bu kanunlara kuzu gibi uysun... Bu üç darbe üç ayrı ülkede, üç ayrı kitada, gelenek ve göreneklere, sosyal, politik yapıları farklı üç ayrı ülkede olmuştur. İspanya'da Franco rejiminin faşist olup olmadığını kimse tartışmamıştır. İşçi sınıfının politik, sendikal örgütleri darbenin faşist olduğu teşhisini hemen koymuşlar ve mücadelelerini ona göre biçimlendirmişlerdir. Şili'de Pinochet'in darbesi için de kimse nitelik tartışması yapmamıştır. En başta Şili işçi sınıfının örgütleri, darbenin faşist olduğu analizini hemen yaparak mücadelelerini buna göre biçimlendirmişlerdir. Ne yazık ki, Türkiye'de kendilerine ilerici ve hattâ "bilimsel sosyalist" diyen kimileri, uluslararası mali sermayenin Türk Ordusu'nu "emir ve komuta zinciri içinde" tümenden vurucu güç olarak kullandığı gerçeğini görmemekte veya görmek istememektedir. Bundan dolayıdır ki, Türkiye işçi sınıfı kemalizm'le bilimsel sosyalizm arasındaki farkı, zıtlığı her fabrikaya girişinde, evine her ekme alanında görecektir, yazacaktır. Görmeye, yaşamaya başlamıştır. Bu da, Türkiye'nin geleceği için tek güvencedir.

MESS gibi gözü dönmüş patron sendikaları ve Türk-İş gibi uzlaşma sendikaları serbest bırakılırken DISK ve ona bağlı sınıf sendikaları kapatılıp kayyumlara teslim edildi, DISK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve diğer ilerici sendikacılar tutuklandı.

AVRUPA KAPILARINDA.

SALDIRDI

Bu 250 bin işçinin daha önceki toplu sözleşmeleri imzalanalı iki yıldan fazla olmuştu ve o zamandan beri fiyatlar yüzde 250'ye kadar varan bir artış göstermişti. Üstelik, grevdeki işçilerin çoğu 7-8 aydan beri grev fonlarıyla yarı aç yarı tok, gırtlığa kadar borca batmıştı. Bu durumda olan işçiye cuntanın hediyesi, ücretlere götürü yüzde 70 zam oldu. Üstelik bu dünya kamuoyuna, cuntanın "işçiden yana" bir kararı gibi duyuruldu. Oysa hayat pahalılığı yüzde 250 artmışken yüzde 70'lik bir zam, üstelik aylardan beri grev halinde olan işçi için aleyhten başka bir şey değildi. Nitekim bu karara karşı fabrikalarda yer yer direnişler oldu, bunu kitlesel tutuklamalar izledi. Aslında, patronların hepsi de bu karardan hoşnut kalmadılar. Hoşnut kal-

mayanlar, 12 Eylül'den önce toplu sözleşme bağlanmış olanlardı. Bunlar ücretlere yüzde 150-200'e kadar varan zamlara imza atmışlardı. Cunta'nın kararından sonra aynı işkolunda başka patronlara sadece yüzde 70'lik ücret zammı yapma ayrıcalığı tanınması işyerleri arasında "serbest rekabet"e darbe vuruyordu. Ama bu cunta'nın diğer uzun vadeli hediyeleri yanında sineye çekilecekti. Mujdeler arka arkaya açıklanmaya başlandı: - Patronlar kıdem tazminatı ödeme yükünden kurtarılacaktır. - Haftalık çalışma süresi 48 saatten 56 saate çıkartılacaktır. - Sendikalar, Toplu Sözleşme yasaları değiştirilerek devrimci sendikalar tasfiye edilecek ve alan tümüyle patronlara ve onların işbirlikçisi sendikalara bırakılacaktır.

«VİZE»YLE AVRUPA DA BİZLERE ZİNDAN EDİLDİ

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde Türkiyeli işçilere karşı sürdürülen ırkçı ve ayrımcı kampanya son haftalarda Federal Almanya ve Fransa'nın vize uygulamaya başlaması, Benelux ülkelerinin de yakında bu yola başvuracaklarını açıklamalarıyla resmi nitelik kazandı... Türkiye toprakları faşist cuntanın çıkmazı altında karanlığa gömülürken, Avrupa ülkeleri de Türkiyeliler için vize duvarlarıyla hapishaneye dönüştürüldü. Bu yabancı düşmanı kampanyayı, sadece Avrupa ülkelerinde ekonomik bunalımın artması, işsiz sayısının çoğalmasıyla açıklamak yeterli değildir. Federal Almanya'da 5 Ekim seçim kampanyasında Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde Türkiyeli işçilere karşı sürdürülen ırkçı ve ayrımcı kampanyasında Alman burjuvazisinin milyonlarca yabancılara işçiye gereksinimleri bildiği halde, yabancı düşmanlığı yapmıştır. Bu, bir zamanlar yahudiler üzerinde toparlanmak istenen diktatörlerin şimdi de yabancı işçilere yöneltilmeye çalışılmasının sonucudur. Demokrasi ve sosyalizm düşmanları, dikkatleri işçilerin en azgın yöntemlerine kaydırabilmek için ırkçı- rât kanadın, ölçüğü kaçırmamak kaydıyla, bu tutuma temelden Burjuvazinin ırkçı, ayrımcı kampanyasının kitleleri de bir ölçüde etkileyebilmesi, bu ülkelerde yaşayan biz Türkiyelileri işe kapanmaya ve tersi yönden düşmanca bir tutuma itmemelidir. Bu, Türkiye burjuvazisinin, gerici-faşist çevrelerin bizi çekmek istedikleri tuzaga düşmektir. İşe kapanma ve bir karşı düşmanlığı geliştirme değil, yurtseverlikle enternasyonalizmi bütünleştiren bir tutumdur işçilere, emekçilere düşen. Yerli, yabancı tüm sınıf bilincine sahip işçilerin, demokrasiden, insan haklarından yana emekçilerin, aydınların ve bunların örgütlerinin ırkçılığa, ayrımcılığa karşı dayanışması, günlük başarıların ırkçılığa, kadar güzel yarınların da habercisidir.

